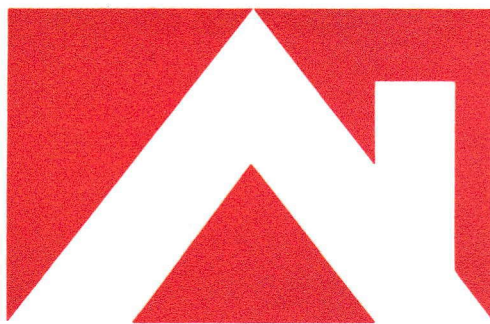
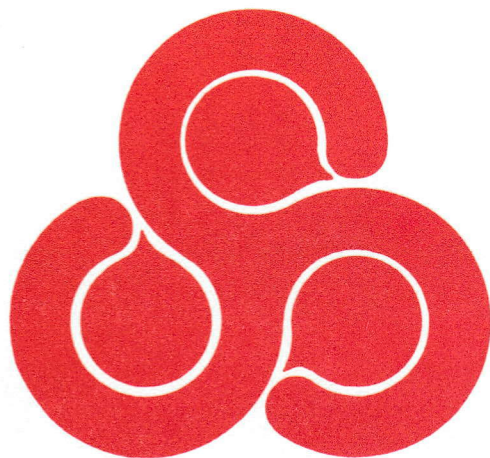

**ubbink
orion**

expres

expres

Samenstelling Bestuur:

Voorzitter:

Roel Booy, Antillenstraat 34,
tel.: 26938

Secretaris:

Henk Penterman, v.Hogendorp-
laan 92, tel.: 23069

Penningmeester:

Jan Bloem, Groen v. Prinsterer-
laan 14, tel.: 24618

Leden:

Ruud Hofland, Eindhovenlaan 17,
tel.: 33209

Hennie v. Haarlem, Zuivelweg 89
tel.: 25801

Martin Beyer, Molengaarde 45,
Doesburg, tel.: 08334-3712

Correspondentie-adres:

van Hogendorplaan 92.

**ubbink
orion**

Redaktie:

Bas Bloem, tel.: 41885

Thelma Kuipers, tel.: 32224

Hans Linde, tel.: 42283

Eddy Madern, tel.: 41635

Typewerk:

Alice Aaftink

Verspreiding:

diverse jeugdleden.

Redaktie-adres:

Bas Bloem, Wannedreef 71

INHOUD

- Voorwoord.
- Dames 3 kampioen!!
- Misser van de maand.
- Mini-interview.
- Van het bestuur.
- Zaan-toernooi.
- Toernooi Dieren.
- Recreantennieuws.
- Nederlands team.

VAN DE REDAKTIE

Voor de meeste Ubbink-Orion teams is de competitie verleden tijd en volgen enkel nog trainingen en misschien wat toernooien in het naseizoen. Onze eredivisie-dames komen nog serieus in actie voor een ereplaats in de competitie voor periodekampioenen (13 t/m 15 mei in Harderwijk). Dames 3 speelt nog de bekerfinale van het distrikt en heren 2 speelt voor een (kleine) theoretische promotiekans naar de 3e divisie.

Als we enkele hoogtepunten van onze vereniging gaan bekijken valt natuurlijk de fraaie 2e plaats van onze heren op in de Europa Cup III strijd. Dames 1 verraste dit seizoen vriend en vijand met een hoge klassering en heren 2 steeg na een aarzelend begin naar een 2e plaats in de eerste klas. Dames 8 werd kampioen in de derde klas en promoveert. Ook de jeugdafdeling liet enkele hoge klasseringen noteren.

Naast de clubprestaties houden we uiteraard ook het Nederlands team in de gaten. Dankzij onze afvaardiging behaalden de dames, met Jacqueline en Monique een tweede en de heren, met Fred, Henri en Pim een eerste plaats in het toernooi om de Lentebeker (officieus West-europees kampioenschap). Beide teams bereiden zich ambitieus voor op de kwalificatiewedstrijden (de heren in Nederland, dames in Finland) voor de Europese kampioenschappen.

Ons zevende nummer is iets minder dik dan de vorige uitgaven, maar ach, een kniesoor die daar op let.

De laatste Expres wordt echt dikker!

Inzendingen n.a.v. toernooien e.d. zijn van harte welkom!

Bas Bloem.

TOERNOOI IN DIEREN

Om half negen stonden wij op 27 maart op Bob te wachten. Ondanks of dankzij de zomertijd kwam hi precies op tijd aanscheuren. Dit mocht ook wel na een paar opmerkingen hierover.

Met de vorige afgang op de voorrondes voor de open N.K. nog in ons achterhoofd, vertrokken wij met lichte huiver richting Dieren. Toen we binnenkwamen, waren er al acht teams aan het spelen. Aan de éné kant speelden de meisjes van ons niveau en hoger en aan de andere kant jongens junioren en meisjes van een ietwat lager niveau. Het leek ons makkelijk te kunnen winnen, want we zaten bij de laatst genoemde groep in de poule.

Er werd op tijd gespeeld, 2 maal 13 minuten, maar als de 15 bereikt was, werd er ook van helft verwisseld. De eerste wedstrijd speelden we tegen Hansa en we wonnen makkelijk met 2-0 (15-1, 15-3). Toen moesten we een half uurtje wachten en daarna moesten we slag leveren tegen VC Rebelle 1. De setstanden weet ik niet meer, we wonnen in ieder geval met 2-0.

Na een uurtje mochten we weer spelen en nu tegen Spiker. Ook hier zijn de setstanden niet van bekend, maar ook hier wonnen we met 2-0. Het wachtrecord werd na deze wedstrijd gebroken. We hoefden maar liefst twee uur niet te spelen. Gelukkig was er een kantine en konden we na een uurtje kijken naar jongens B. Na die twee uur mochten we eindelijk weer spelen. Die wedstrijd kregen we zo weinig tegenstand, dat er zelfs twaalf punten achter elkaar gemaakt werden, zelfs toen er onderhands geserveerd werd. Na die twaalf punten kwam er voor Rebelle 2 één punt op het scorebord te staan, maar zelfs dat is ze in de laatste set niet gelukt. (Setstanden 15-1, 15-0).

Na vier wedstrijden werd de stand opgemaakt en het bleek dat ook Gemini alle wedstrijden gewonnen had. Dat zou onze laatste wedstrijd zijn, dus het ging erom spannen. Eerst leek het erop dat we echt moesten knokken, maar later bleek het toch mee te vallen. Toch kregen we aanzienlijk meer tegenstand, want toen na 13 minuten de toeter ging hadden we de 15 toch niet bereikt. De tweede set kregen we steeds meer zelfvertrouwen en ging het beter, maar ook nu wilde de 15 maar niet op het scorebord verschijnen. Dankzij de ouders op de tribune en de "hartelijke" aanmoedigingen van het jongensteam en onder de uitgeslapen leiding van Bob wonnen we deze wedstrijd toch met 2-0 (14-9, 14-6).

Daarna werden er door onze poulegenoten nog twee wedstrijden gespeeld en in die tijd gingen wij ons lekker poedelen om schoon en fris op de prijsuitreiking te verschijnen. Het afschuwelijke groene kleurtje dat de beker heeft zal de prijzenkast wel opvrolijken. Ga maar eens kijken!!

Martine Swennen.

Het team bestond uit: Hilde, Irma, Mareille, Marian, Willie, Marion en Martine.

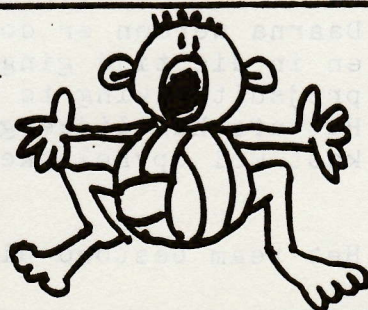
MINI-INTERVIEW

1. Naam:	Geeske van Oort	Jetze Bakker
2. Leeftijd:	11 jaar	18 jaar
3. Hoeveel jaar al bij Ubbink/Orion?	4 jaar	+ 3 jaar
4. Actief bij Ubbink/Orion als	speelster	speler
5. Waarom houd je je bezig met volleybal?	leuke sport	¶ voor de lol
6. Favoriete team bij Ubbink/Orion?	Meisjes E	Heren 2
7. De reden van antwoord 6.	te gek joh!!	goede inzet.
8. Favoriete speler/speelster?	dames Vollema	Gabi
9. Omdat hij/zij ...	soms slagroompunten uitdelen.	goed set-upt.
10. Sterkste punt van jezelf?	opslag.	aanval
11. Lastigste tegenstander?	Labyellov.	Bart van Halteren als "trainer"
12. Beste trainer?	Nienke Vollema	Pim Raterink/ Gabi Saltarelli
13. Sterkste coach?	J.Griffioen	H. te B.
14. Grootste gemis van de vereniging?	supporters bij de aspiranten.	George de Jong.
15. Sterkste punt van de vereniging?	goed georganiseerde wedstrijden	goed clubblad.
16. Wens voor de vereniging?	nog meer leden	eigen sporthal, meer trainingsuren
17. Grootste teleurstelling bij volleybal?	verloren wedstrijd.	"goede" scheidsrechters.
18. Voorbereiding voor belangrijk duel?	lekker lachen.	blik ananas.
19. Welke kleur sokken bij de wedstrijd?	wit met blauw	blauw
20. Favoriete yell bij wedstrijd?	Joepie de poepie!!	sssssssssst.....boem!!

GEBOREN: **ROBERT** , zoontje van

ALICE EN ALBERT AFTINK

Namens de hele vereniging van harte gefeliciteerd.

RECREANTEN COMPETITIE

Dinsdag 8 maart was de één na laatste rekreantencompetitieavond. Van ons team waren 3 mensen verhinderd zodat er 3 anderen van onze trainingsgroep het team kwamen versterken. De eerste wedstrijd was tegen VCV. Het was erg spannend en er werd leuk gespeeld. De aanval verliep regelmatig en werd meestal afgerond met een punt of een servicewissel. Ook het achterveld was prima op dreef. Men sloot goed aan bij de voorhoede en wist moeilijke ballen te redden. Het was een gelijk opgaande strijd en dat bleek ook wel uit de setstanden: 8-7 en 15-10.

Om half negen moesten we tegen Vollverijs spelen. Het spel van onze kant was beslist niet slecht te noemen maar we moesten in Vollverijs de sterkere erkennen. We vochten wel terug maar ze waren gewoon beter. Deze sets verloren we met 9-15 en 10-13.

De laatste wedstrijd speelden we tegen De Valken. Het begon al slecht want na 3 minuten stonden we al achter met 6-1. Door al onze vechtlust in te zetten wisten we de service terug te halen maar elke keer moesten we toezien hoe De Valken de aanval afweerde en zelf de service veroverde. Op een gegeven moment was het zover dat we niet meer aan bod kwamen en de set verloren met 3-19.

De laatste set van deze wedstrijd leek beter te gaan. Er werd wat zorgvuldiger gespeeld en er werden punten gescoord. Toch was dit niet voldoende; opeens wilde niets meer lukken, sommigen verloren hierdoor al hun vechtlust. Anderen werden hierdoor nog feller maar dit mocht niet baten. We verloren deze set met 8-21.

Na het spelen gingen we naar de kantine om de uitslagen te horen. We waren niet erg optimistisch en dachten dat we waarschijnlijk gingen degraderen. Tot onze grote opluchting viel het mee: we bleven in de E-poule.

Op 26 april is de laatste avond van dit seizoen. Bij deze wil ik de 3 mensen die ingevallen hebben nog bedanken voor hun hulp en inzet.

Namens U.Orion Rekreanten III

Marja.

HET ZAAN-TOERNOOI

Bij de iets oudere lezers van dit blad zal deze naam wel bekend in de oren klinken, vroeger werd het ook wel Interlance Zaan genoemd, maar die is nu geen sponsor meer. Orion stuurde er twee teams heen: aspiranten meisjes B en jongens B. Van het eerstgenoemde team volgt nu een verslag.

Vrolijk stonden we op 17 april te wachten bij de sporthal. Eerst moesten we om negen uur aanwezig zijn maar omdat we dan krap in de tijd kwamen is dit tijdstip verschoven naar half negen. Niet iedereen had dit door gekregen, dus stonden we om kwart voor negen te wachten op Hilde. Bob vond één keer op tijd komen wel genoeg (27 maart) en kwam dus ook niet op tijd.

In ieder geval stapten we om tien voor negen in de auto en hoopten dat Bert de slaap genoege uit de ogen had gewreven om voorop te rijden. Eerstgenoemde coach had dit blijkbaar niet, want hij sloeg bij C&A gewoon linksaf om bij Cosseld de autobaan op te gaan. We reden netjes in colonne verder en iedere tussenkomer werd vriendelijk ingehaald.

Theo Besselink mocht als scheidsrechter mee en kon dus mooi voor een auto zorgen. Als je voorin die auto zat zoals ik, ging het nog wel, maar achterin kon je maar één houding aannemen. Ondanks dat werd er toch gelachen.

Toen we langs Amsterdam reden wees Theo ons trots alle plekken waar hij al eens eerder geweest was en waarschuwde voor elk vliegtuig dat laag over kwam vliegen.

Dankzij de aanwijzingen in het programmaboekje en de bijrijder bij Bert (Paul) reden we recht op de sporthal in Zaandam aan. Theo dacht eerst nog dat we bij een supermarkt waren aangekomen, maar later zag hij toch wel dat we echt bij een sporthal zaten.

In de sporthal gekomen gingen we op zoek naar de kleedkamers en toen we die gevonden hadden zagen we dat we niet de enige waren. We konden nauwelijks onze tassen neerzetten en hebben ons maar snel omgekleed. Iedereen was in de schitterende Ubbink-shirtjes aanwezig toen we hoorden dat we op het programma achter liepen en dat onze wedstrijd iets uitgelopen was. We liepen toen maar vast warm om aan te kunnen treden tegen VCW uit Wormer. We speelden slecht, het liep niet maar ondanks dat wonnen we de eerste set (Kun je nagaan hoe slecht de anderen wel waren). Het schermen van de tegenstander was erg vervelend maar nadat ik er als aanvoerdster wat van gezegd had hielden ze er mee op. De tweede set begonnen we met een achterstand, maar na een time-out van Bob kwamen we terug om ook die set te pakken. Toen moesten we twee wedstrijden wachten maar gelukkig konden we kijken naar jongens B, die altijd daar zijn waar wij ook moeten spelen. Toch handig zo'n fanclub achter de hand te hebben.

Na die spannende wedstrijd van de jongens mochten we zelf weer spelen. De gastvrouwen van het toernooi, Zaan '69, waren zo vriendelijk ons te laten winnen. We speelden beter dan de vorige wedstrijd, maar Bob schudde toch wel eens zijn "wijze" hoofd bij het zien van onze pass.

Hierna hadden we een wedstrijd rust. Ook nu weer konden we kijken naar het andere Orion team. Wat had de ~~xx~~ wedstrijdleiding het toch mooi geregeld!

Afijn, we mochten weer spelen en het ging steeds beter, maar ook de tegenstander werd steeds sterker. Nu speelden we tegen Volkei uit Amersfoort. Als je zo druk bent met spelen let je niet op de setstanden maar ben je alleen blij als er weer een set gewonnen is, al zette het hoge aantal foute opslagen wel een kleine domper op de vreugde.

De laatste wedstrijd was de spannendste en maakte tevens uit wie er naar de finale zou gaan. We wisten dus dat we hard moesten knokken. De tegenstander, Uithoek uit Zaandam was ook vastbesloten om te winnen, dus het werd vechten voor de finaleplaats. Bob zei naderhand dat hij blij zou zijn als we een set pakten en dan op punten naar de finale gingen, maar dat pakte anders uit.

De eerste set maakte de Uithoek veel punten met hun serve, maar toen wij eenmaal de opslag terug hadden maakten wij veel punten, na set-ups van Annelies en Hilde, die vooral door Helen en Marian vakkundig afge- maakt werden. We wonnen die set na hard vechten met 16-14.

De tweede set begonnen we weer met een achterstand, maar na een tactische wissel van Bob, ik erin Marion eruit, kregen we de opslag terug. En meteen werden we weer gewisseld. Daar is een tactische wissel voor. Eindelijk ging er een serie opslagen goed, ik geloof van Hilde, en daardoor wonnen we set en wedstrijd. Toen mochten we door naar de finale. Bert overlegde intussen met het jongensteam en er werd besloten dat ze ~~x~~ bleven. Gelukkig, want anders hadden we geen teller gehad (Jörgen bedankt) en ook Annelies had ook vast niet zonder de bemoedigende aanmoedigen van haar broer gekund (Marco bedankt).

Onze medefinalist SVV uit Soest waren we al in Dieren tegen gekomen bij de voorrondes.

De eerste set ging het goed, we speelden lekker en we wonnen zelfs. Het zelfvertrouwen groeide, en de tweede set begonnen we met een goede voorsprong. Maar ok SVV wilde persé winnen. Ze waren net Zios: eerst achterstaan en dan toch nog de set winnen (12-15). De derde set lukte het niet meer met ons en SVV liep zelfs uit tot 0-8 en zelfs een wissel van Bob met dezelfde speelsters van de vorige keer kon ons niet redden. Toch kwamen we aardig terug, ik geloof tot 8-13 maar toen was het bekeken en SVV had gewonnen. Gelukkig was het een leuk team, dan is het alweer minder erg om te verliezen.

Na het gebruikelijke poedelen gingen we naar de kantine voor de prijsuitreiking. We griezelden eerst nog van een filmpje tegen vlees waarbij je de pas geslachte varkens door het beeld zag schuiven. De kantinebaas zag de verkoop van zijn kroketten al terug lopen en met een chagarijnig gezicht zette hij de televisie uit.

Toen was het tijd voor de prijsuitreiking en toen bleek het dat het niets uitmaakte of je eerste of tweede was geworden. De taart was even groot, we kregen dezelfde portemeneetjes en het enige verschil was dat de naam van de winnaar in het programmaboekje komt te staan. Daar stond Orion al drie keer in, dus het was eerlijk dat een ander ook een keer mocht. Onder het taart eten hebben we nog hartelijk moeten lachen om het prachtige accent dat ze in die streek hebben. Een man kwam ons namelijk luidruchtig feliciteren en ons daarna een goede reis wensen. Ik heb nog ~~x~~even geprobeerd hetzelfde te praten maar omdat de andere teamleden dat niet op prijs stelden ben ik er maar mee opgehouden.

We stapten in de auto, het was inmiddels kwart voor zeven geworden, en reden richting Doetinchem. We stonden nog even in een oplossende file, waar de jongens wel ingestaan hadden (Gna,gna, dan hadden ze maar moeten wachten). Bij Utrecht begon het ontzettend te regenen, maargelukkig zaten we lekker warm bij Theo in de auto en konden we luisteren naar de hitparade van de NOS. Zo rond half negen kwamen we in Doetinchem aan.

Theo bedankt voor het rijden, maar koop alsjeblieft een grotere wagen. Bob bedankt ~~x~~ voor het coachen en als je jarig bent moet je maar een goede wekker vragen.

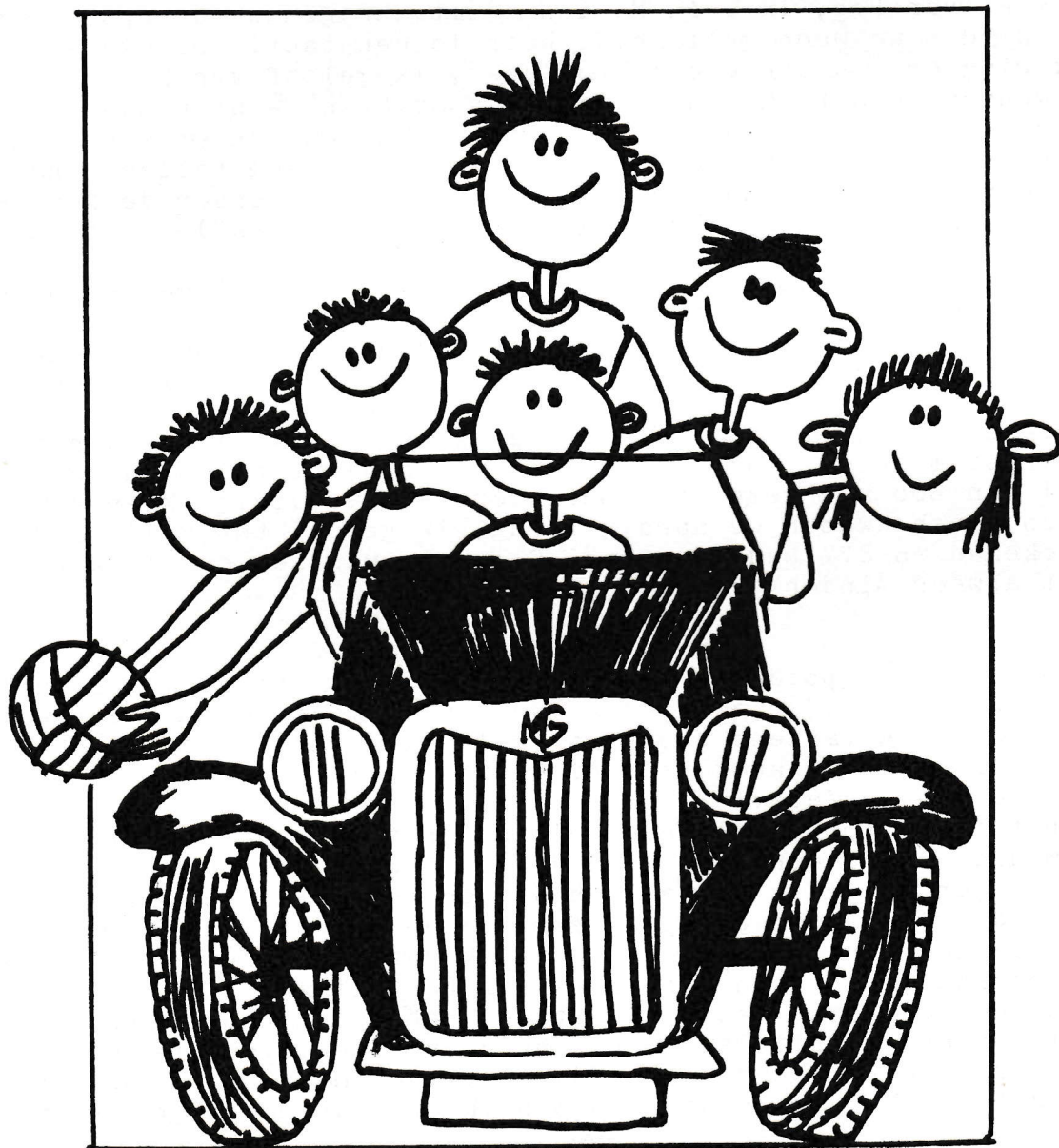
Het jongensteam bedankt voor het aanmoedigen (hum). Wanneer krijgen we jullie verslag te lezen?

Ons team bestond die dag uit: Helen, Annelies, Irma, Hilde, Marion, Marian en Martine.

Mareille moest tennissen en Willie was ziek.

O ja, Helen en Annelies bedankt voor het meegaan.

Martine Swennen.

KWALIFIKATIE EK 83 HEREN

25-29 mei

kwalifikatie toernooi EK in Maaspoortcentrum

VOLLEYBALLERS RUIKEN KANSEN

Zo'n kleine 2 jaar geleden kreeg het Nederlandse herenvolleybal een gevoelige dreun aan het internationale front. Toen miste het Nationale team voor de tweede achtereenvolgende keer de kwalifikatie voor de Europese Kampioenschappen, waar Nederland zich jarenlang als één van de betere Westeuropese landen had gemanifesteerd.

Nu, anno 1983, het jaar van de EK in Oost-Duitsland, zijn er weer perspectieven: de loting voor de kwalifikatie -ronden viel voor Nederland gunstig uit.

Als tegenstanders werden Noorwegen, Israël, Spanje, Zweden en Italië genoemd. Bovendien werd de kandidaatstelling van de Nederlandse Volleybal Bond voor de organisatie van een kwalifikatie-toernooi gehonoreerd.

Voor eigen publiek mag Oranje nu in mei (25-28) een terugkeer op Europees Volleybalnivo bewerkstelligen.

"Een kans voor open doel", noemt bondscoach Rob Hachmang het kwalifikatie-toernooi, temeer daar hij zijn uitdrukkelijke wens om in Den Bosch te spelen in vervulling zag gaan.

5 dagen lang zal Den Bosch haar Maaspoort -de nieuwe thuishal van basketbal-topper Nashua- openen voor de volleyballers. En dat betekent, aldus een lyrische Hachmang, "spelen in de mooiste hal van Europa".

Tussenstation

Bij zijn aanstelling als bondscoach kreeg de 47-jarige Vughtenaar, die ook ex-landskampioen Verbunt VVC onder zijn hoede heeft, de opdracht toe te werken naar een meer dan fatsoenlijk resultaat bij de Europese Kampioenschappen van 1985 in eigen land.

Desondanks ligt eerstvoorlopig de prioriteit bij het bereiken van de EK '83.

"Door die loting hebben we alle kans. Oost-Duitsland vormt een prima tussenstation op weg naar '85.

Daar kunnen we enorm veel internationale ervaring opdoen".

Over het programma, dat Oranje ter voorbereiding op de kwalifikatie afwerkte, is Hachmang tevreden.

In december begon dit eigenlijk al in Apeldoorn toen Nederland het 10e Rabo-Dynamo toernooi op zijn naam schreef.

Na de bekerfinale op 20 maart a.s. kan Hachmang volledig beschikken over zijn selectie. En er wordt dan tot eind mei minimaal 2 x in de week getraind, terwijl naast deelname aan de Springcup (het officiële West-Europese kampioenschap) in Finland (26 maart-3 april) nog twee meerdaagse toernooien op de agenda prijken.

Eén in eigen land, eind maart, met België, Israël en West-Duitsland, en één in de Bondsrepubliek (Bottrop), half mei, waar sterke ploegen als China, Rode ster Praag, Dukla Liberec (Tsj.) en het Poolse Gwardia Wroclaw op de rol staan.

Stijgende lijn

Eveneens tevreden toont Hachmang zich over de ontwikkeling van zijn ploeg tot nog toe.

In de afgelopen anderhalf jaar zijn er toch de nodige successen behaald. Vermeldenswaard zijn de verdienstelijke tweedeplaats achter Korea op het Dynamo-toernooi '81, de genoemde eerste plaats in hetzelfde toernooi versie '82, een tweede plaats bij de vorige Springcup achter het gastland Griekenland en een verrassende 3-1 zege op het Japanse Nippon Kokan tijdens een oefenserie in Nederland. "Er is een duidelijke stijgende lijn te zien. De sfeer in de spelersgroep is uitstekend, het enthousiasme en de inzet zijn voorbeeldig".

Italië

Over de tegenstanders tijdens het kwalifikatietoernooi, waar twee plaatsen voor Oost-Duitsland worden vergeven, zegt Hachmang: "Er zijn voor mij in onze poule 3½ kandidaat. Noorwegen is alleen gevaarlijk als men het gehele team onderschat. Maar ook Israël is gevaarlijk: op de vorige Springcup speelden ze beregoed.

Dan de serieuze kandidaten: die halve is Spanje, dat bij genoemde Springcup enorm gegroeid was. Verder de jonge Zweden, Italië en wij natuurlijk. Ik wil geen favrietenrol, die heeft Italië al. Wij zijn gedoodverfde tweede". Niet verwonderlijk als men zich realiseert dat Italië in '78 in eigen land tweede van de wereld werd. Bij de afgelopen WK in Argentinië zakten de Italianen echter tot een teleurstellende 14e plaats.

En, zo stelt Hachmang tenslotte: "Eigenlijk vind ik dat we in eigen land eerste moeten worden. Een tweede plaats is schitterend, maar toch..." In mei weten we of de basketbaltempel van Nashua een volleybalwalhalla voor Oranje zal zijn.

Vincent Pijpers.

SPEELPLAATS MAASPOORTCENTRUM TE DEN BOSCH

PROGRAMMA

25 mei 1983 (woensdag)	16.00 uur Israel - Spanje 19.00 uur Zweden - Italië 21.00 uur Nederland - Noorwegen
26 mei 1983 (donderdag)	16.00 uur Noorwegen - Zweden 19.00 uur Spanje - Italië 21.00 uur Israel - Nederland
27 mei 1983 (vrijdag)	16.00 uur Italië - Noorwegen 19.00 uur Zweden - Israel 21.00 uur Nederland - Spanje
28 mei 1983 (zaterdag)	13.30 uur Israel - Italië 15.30 uur Nederland - Zweden 17.30 uur Spanje - Noorwegen
29 mei 1983 (zondag)	11.30 uur Noorwegen - Israel 13.30 uur Zweden - Spanje 15.30 uur Italië - Nederland

<u>ENTREEPRIJZEN:</u>	25-27 mei middagkaart (16.00 uur)	f1 3,50	
	avondkaart (19.00 uur)	f1 12,50	
	(21.00 uur)		
	28-29 mei dagkaart	f1 15,00	
	25-29 mei passe-partout		f1 50,00

VOORVERKOOP: Met ingang van heden. Bestellen via onderstaand bestelformulier, op te sturen naar Bondsburo NeVoBo, Postbus 70, 3440 AB Woerden

PERSACCREDITATIE: Persmensen, die het kwalifikatietoernooi willen bezoeken, kunnen accreditatieformulieren aanvragen bij de Nederlandse Sport Pers, t.a.v. J. Niezen, Antwerpseweg 1, 2803 PB Gouda

BESTELFORMULIER VOORVERKOOP KWALIFIKATIE EK 1983 HEREN 25-29 mei

Ondergetekende bestelt hierbij:

	x passe-partout	à f 50,— = f
woensdag 25 mei 1983:	x middagkaart	à f 3,50 = f
	x avondkaart	à f 12,50 = f
donderdag 26 mei 1983:	x middagkaart	à f 3,50 = f
	x avondkaart	à f 12,50 = f
vrijdag 27 mei 1983:	x middagkaart	à f 3,50 = f
	x avondkaart	à f 12,50 = f
zaterdag 28 mei 1983:	x dagkaart	à f 15,— = f
zondag 29 mei 1983:	x dagkaart	à f 15,— = f
		sub-totaal f
		administratiekosten f 1,50
		TOTAAL f

Bestelde kaarten worden pas na
ontvangst van betaling toegezonden.

Het verschuldigde totaalbedrag is inmiddels overgemaakt op giro-nr. 5459340 t.n.v. Nevobo Evenementen.

Naam:

Adres:

Postcode en woonplaats:

Handtekening:

DAMES 8 EN HET KAMPIOENSCHAP

Het is donderdag 21 april, de laatste avond van de competitie. De sporthal biedt weer de vertrouwde aanblik van elkaar bestrijdende teams. Ergens in een hoek speelt dames 8 en een handvol toeschouwers zit verveeld op de banken. Plotseling stijgt er een gejuich op. Dames rennen op elkaar af, omhelzen elkaar, bloemen worden overhandigd, felicitaties over en weer geschreeuwd en het gesmak van zoenen overstemt het gefluit van de scheidsrechter op het andere veld. Dames 8 heeft met twee gewonnen sets het ene benodigde punt gepakt en kan zich nu kampioen noemen! En hoewel het kampioenschap eigenlijk al niet meer aan hen voorbij kon gaan, voelen de dames zich enorm opgelucht en vallen pas nu de twijfels van hen af. Na drie jaar derde klasse te hebben gespeeld kan het team volgend jaar in de tweede klasse uitkomen. Dat de dames daarna in de roes van de overwinning giechelend de derde set verliezen, doet er dan ook niet meer toe. De vierde set winnen ze weer snel en worden dan door coach Lex Drost naar het beheerderskamertje geloodst voor de huldigingsceremonie. Beleefd horen ze een paar korte speeches aan en nemen dan glunderend een medaille en de twee rondjes van de vereniging in ontvangst. Als knaller van de avond heeft Lex bovendien gezorgd voor champagne! De dames kunnen hier niet over uit en waarderen hun coach meer dan ooit. En hoewel het volgens Jolies "toch niet echt dat je denkt, ja, dat is dé drank" was, nemen de anderen zich voor volgend jaar wéér kampioen te worden om weer aan het vorstelijke vocht te kunnen nippen.

BEJAARDENZANGKOOR

Met een licht en bruisend gevoel in het hoofd begeven ze zich vervolgens naar de douches, terwijl Brigit traditiegetrouw de jongenskleedkamer binnenstapt. Onder de douches zingen de dames eigen interpretaties van internationale strijdliederen met een geestdrift die een bejaardenzangkoor niet zou misstaan. Het "We've got the whole world" en "Bovo kan zakjes plakken" is tot ver buiten de sporthal hoorbaar. Dames 8 laat haar kampioenschap niet onopgemerkt aan de Doetinchemse bevolking voorbijgaan. Ook hun binnenkomst in de kantine, zwaaiend met bloemen en consumptiebonnen leidt tot de nodige hilariteit. Luidruchtig beginnen de dames de meest ingewikkelde bestellingen door elkaar heen te schreeuwen zodat Sjef de grootste moeite heeft alle patatten en seven up's uit elkaar te houden. De dames zijn (dankzij de champagne?!) echter ook niet te beroerd de tegenstander, die zo welwillend de twee benodigde sets heeft afgestaan, een rondje aan te bieden. En er is natuurlijk niemand zo onvriendelijk hierbij meteen aan omkoperij te denken. Dan beginnen de dames te filosoferen over de oorzaken van het kampioenschap. De laatste wedstrijd was nu niet bepaald een voorbeeld van de kwaliteiten van het team. Irma en Jolies zijn het er niet over eens of Irma nu zo'n slechte set-upster is of Jolies zo slecht aanvalt, maar iedereen weet zeker dat het meest spectaculaire moment uit de wedstrijd Irma's per ongelukke aanval over de mid was. En ook het meest kenmerkende, omdat de hele tactiek van dames 8 bestaat uit het per ongeluk gebeuren van dingen. Ze zijn zelfs per ongeluk kampioen geworden.

'MAMMA KUSJE !'

Dames 8 bestaat uit acht dames, namelijk Petra (16), Gera (17), Jolies (18), Ingrid (19), Brigit (19), Sylvia (20), Irma (23) en Ada (33). Gemiddeld 20,6. Het verleden van de meeste dames ligt in een heel alfabet aan aspirantenteams en dat van Gera in 't Peeske. De leuke sfeer in het team is een belangrijk onderdeel van de succesformule, maar met leuk zijn

alleen kom je er niet. Daarom bewaren de dames hun moppen voor de laatste set en daarom neemt Ada, vooral bekend als eigenaresse van het befaamde dikke lippenbusje, vaak haar kinderen mee naar de wedstrijd, die dan midden in een spannende rally "Mama kusje" beginnen te roepen. Iedereen in het team heeft wel z'n bijzondere kenmerken. Zo is Brigit degene die altijd te vlug ontvlamt en dan als een furie tegen ballen begint te schoppen. Maar dit is twijfen aan het zigeunerbloed dat ze zegt te bezitten. Vera staat bekend om haar geschreeuw en Irma om haar achteroverterugrol, terwijl Ada altijd de verkeerde kant uit duikt. Sylvia, Ingrid en Petra zijn de rustgevende elementen in het team. Jolies beweert hier ook bij te horen, maar zal dat eerst nog moeten bewijzen. Sylvia is bovendien een van de weinige aanvoerdsters die niet naar de scheidsrechter toestapt als er iets verkeerd gaat, omdat ze last heeft van hoogtevrees.

Buikje

Buiten het team om zijn er nog veel meer mensen die bijgedragen hebben aan het succes van dames 8. Zo kan pa Vreeke genoemd worden als trouwste supporter en zijn de dames ervan overtuigd het zonder de inspirerende leiding van coach Lex Prosten nooit zover geschopt te hebben. Deze eer heeft hij niet alleen te danken aan zijn fanatisme of zijn beruchte geschreeuw vanaf de bank, maar vooral ook aan het feit dat hij na elke gewonnen wedstrijd een rondje gaf. Iets dat hem handen vol geld gekost moet hebben. Verder kan Lex heel grappig zijn, komt hij altijd te laat en is hij heel fel op scheidsrechters, vooral op slechte, die volop voor schijnen te komen.

Ook trainer Bas Bloem heeft een aandeel gehad in het succes van de dames. Want hoewel het woord "fanatiek" in hun woordenschat niet voorkomt, heeft hij hen toch zover weten te brengen dat ze in ieder geval de warming-up zonder al te veel gesteun en gekreun kunnen voltooien. En met een beetje geluk en de medewerking van de wisselspeelsters slagen ze er dan ook nog wel in drie of vier sets door het veld te hobbelen en nog te winnen ook. De dames zijn hun trainer ook bijzonder dankbaar dat hij hen de laatste paar trainingen opzadelde met de restanten van dames 6, zodat er met 22 man moest worden geoefend en, nog erger, gedouched. Maar over het algemeen zijn de dames wel positief over Bas. "Hij bedoelt het goed en hij ziet er leuk uit" zegt Irma goedig, "en bovendien houdt ie bij ons z'n buikje altijd in".

Broodje kroket

Naast de fanatieke training proberen de dames hun konditie op peil te houden door een gezonde voeding. Ze houden zich aan een uitgebalanceerd dieet, dat bestaat uit patat, een sigaret en voor Vera een broodje kroket. Van macro-biotische en ecologische voeding willen de dames niets weten en zoals is gebleken levert deze houding de beste resultaten.

Ook de gulheid van Lex past in het kader van dit succesdieet: elke overwinning levert een rondje op, waardoor meteen weer de nodige calorieën voor de volgende overwinning binnenkomen. Nog een paar van zulke coaches bij Orion en de hele vereniging bestaat uit kampioensteams.

Ook Hennie van Haarlem werkt mee aan de calorieënrace van de dames. Hij zal zich in ieder geval in heel wat bochten moeten wringen wil hij onder de taart uitkomen die hij hen belooft heeft.

Dat etenswaren een speciale aantrekkingskracht op de dames uitoefenen, bleek ook wel tijdens een oefenwedstrijd in Braamt. Daar werd gespeeld in een onvoorstelbaar klein zaaltje, waarvan de keuken grensde aan het speelveld. Door het keukenluik konden de dames precies een pan sudderende bitterballen zien staan, die dan ook een geliefd mikpunt werd voor hun

opslagen.

Aan het eind van het overwinningsfeest werd het toch tijd voor wat serieuze gedachten over de toekomst. Wat zijn de plannen, meteen nog maar een keer promoveren, vooral met het oog op de champagne? Een enkeling heeftz zijn ideeën hierover al goed op een rijtje gezet, en zegt heel beslist: "Het Nederlands team en volleyballen in de Oost-bloklanden". Anderen zoeken hun heil echter liever in Spanje en Italië, in verband met het klimaat en de mooie mannen. Maar over één ding is iedereen het eens.

"Ja", zegt Jolies, "volgend jaar gaan we met z'n allen op dansles!"

Thelma.

BESTUURSWIJZIGING

Na, met een onderbreking van enkele jaren in verband met tijdelijk vertrek uit Doetinchem, meer dan 10 jaren een bestuursfunctie bij Orion te hebben vervuld, heeft Ruud Hofland na rijp beraad gemeend te moeten bedanken als bestuurslid van Ubbink Orion.

Dit omdat hij zich op enkele punten niet langer kon verenigen met het bestuursbeleid, c.q. de gang van zaken.

Een besluit dat door de overige bestuursleden wordt betreurd, doch dient te worden gerespekteerd.

Met Ruud, die de jeugdlid in het bestuur vertegenwoordigde, is een kundig x bestuurslid en een harde werker vertrokken.

We willen vanaf deze plaats Ruud bedanken voor het vele werk dat hij in de loop der jaren voor de vereniging, en in het bijzonder voor de jeugd, heeft verricht en zullen bij gelegenheid nog gaarne op passende wijze van hem afscheid nemen als bestuurslid.

Gelukkig kon de vakature snel worden opgevuld. H. Linzel, bij de meesten beter bekend als Cocky, werd namelijk bereid gevonden de vrijgekomen plaats in te nemen. Cocky maakt reeds vele jaren deel uit van de jeugdcommissie en is derhalve op de hoogte van de gang van zaken bij de jeugdlid.

Het bestuur is dan ook bijzonder verheugd hem bereid te hebben gevonden de taak van Ruud over te nemen.

Cocky, van harte welkom en veel succes.

Het bestuur.

MISSER VAN DE MAAND

Wij zijn nu 6 maanden verder en afgezien van enkele beslissingswedstrijden zit de eredivisiecompetitie erop. Misschien herinneren jullie je nog de "misser" uit het novembernummer '82, waarin 8 volleybaljournalisten hun prognoses gaven voor het toen nog zo prille seizoen. Tijd derhalve, om te onderzoeken of de volleybaljournalistiek ware zieneren in haar gelederen heeft.

En jawel hoor. Zoals indertijd reeds vermeld zagen alle 8 heren toen al het degradatiespook waren rond de herenploeg van Tiemstra/Nijmegen. En gelijk kregen ze. Allemaal. Een waar staaltje van professionele

koffiedikkikkerij.

Ook de tweede degradatieploeg, PVC/Blokkeer, werd toen reeds door alle 8 getipt. Animo, dat op het moment van schrijven nog een beslissingswedstrijd moet spelen, werd door 7 van de 8 naar een lager nivo verwezen. Al met al een skore die ligt tussen "zeer goed" en "uitmuntend".

Anders wordt het wanneer we een blik werpen op de voorspelde kampioensplaats. Slechts 4 wisten deze open scoringskans te benutten. M

Bij de andere helft scheurde blijkbaar het filterzakje.

Wat betreft de gedeelde vijfde en zesde plaats van "onze heren" zagen slechts twee van de kenners het ware licht. Drie van hen hadden "ons" een nog lagere positie toebedeeld en de overige 3 een hogere (waarvan 1 eerste plaats!!!).

Samenvattend is het blijkbaar de moeite waard om je geld te zetten op losers en niet op winners. Zwartkijken en doemdenken hebben zo toch hun zonnige kanten, en dat is positief denken.

Bij de vrouwen ligt de zaak iets anders want 7 van de 8 journalisten voorspelden DVC als kampioensploeg. Over de degradanten was er minder eensgezindheid. Slechts 2 zagen toen Longa al door de mand vallen en 4 voorspelden de val van Celtona.

Een povere skore dus, maar misschien begrijpelijk als je bedenkt dat in het team van piskijkers geen vrouwen vertegenwoordigd waren.

Hoe stond het met de Ubbink-Orion vrouwen? Hier gaven de "kenners" eventjes blijk van hun vakmanschap. Let op: 5 van de 8 lieten het degradatiespook opdruiven! Foei toch, heren!!! De andere 3 gokten op een 8e, 5e en 4e plaats. De vrouwen van Striekwold belandden op een gedeelde 4e en 5e plaats (met AMVJ).

Kortom, een aardige misser van de heren journalisten, hoewel ik nog een goed woordje wil doen voor Ton Wagenaars, hij was de enige die zowel bij de dames als de heren de juiste kampioen en plaatseringen voor de beide Ubbink teams voorzag.

KLEUN

Op deze manier wil ik jullie allemaal, spelers, speelsters, bestuur en andere Orion-vrienden hartelijk danken voor de attenties en het medeleven dat jullie getoond hebben bij de ziekte en het overlijden van mijn echtgenote.

Jaap Zuyderduyn, oud-sekretaris.

ZATERDAG 7 MEI:

15.00 uur Sporthal Lichtenvoorde

UBBINK-ORION 3 - SPARTA

Bekerfinale Distrikt !!!

DOOR EEN STORING ZIJN
NIET ALLE PAGINA'S EVEN
DUIDELIJK OVERGEKOMEN.
ONZE EXCUSES HIERVOOR !!

VOOR KONTRIBUTIE -
REGLING: ZIE VORIGE
UBBINK-ORION-EXPRES.

COPY GRAAG BINNEN
VÓÓR 21 MEI !!!